

naar Nogen fornærmer Retten eller enkelte af dens Medlemmer, efterat den offentlige Anklager og Uroftifteren ere hørte, idemme denne Bøder indtil 100 Rdlr.

§ 173.

Førstedommeren aabner paa den fastsatte Tid Forhandlingerne med at lade Retskrivervren oplæse Navnene paa Rævningerne, Anklagebe, den offentlige Anklager, den private Klager og Vidnerne; ved hvert Navn, der oplæses, anmærker Retskrivervren, om Vedkommende er tilstede eller ikke.

§ 174.

Er den offentlige Anklager eller Anklagebe eller et Vidne, uden hvis Nærværelse Sagen ikke kan paabegyndes, ikke mødt, og det kan antages, at Vedkommende senere samme Dag vil give Møde, er Førstedommeren berettiget til at udsætte Mødet i en passende Tid. Kan Anklagebe eller et Vidne, der ikke har givet Møde, antræffes, staaer det i Dommerens Magt, ved en af ham udstedt Ordre, at lade Personen anholde, efter de for Anholdelse af en sigtet Person givne Regler. En Rævnings eller den private Klagers Fraværelse bevirker ikke, at Sagens Paabegyndelse udsættes.

§ 175.

Dplyses det, at den offentlige Anklager, paa Grund af Sygdom eller af anden Grund er forhindret fra at give Møde, kan Førstedommeren udsætte Sagen i den Tid, der er strengt fornøden, for at den offentlige Anklager selv eller ved en Anden kan give Møde i samme Retsfamlng. I dette som i alle Tilfælde, naar en Sag udsættes til en anden Dag i samme Retsfamlng, bethdes det alle Vedkommende, at de maae indfinde sig paa den bestemte Dag, uden at ny Stævning udtages.

§ 176.

Dplyses det, at Anklagebe eller hans Forvarer ved Sygdom eller af anden Grund har været forhindret fra at møde, kan Førstedommeren udsætte Sagen til en anden Dag i samme Retsfamlng eller til en senere Retsfamlng. Fremkommer ingen Dplysning, som kan afgive Udskyldning for Anklagebes Udeblivelse, kan Dommeren dog, dersom han efter

Sagens Bestaenhed anseer det utilraadeligt strax at lade Udeblivesdom overgaae Anklagebe, udsætte Sagen. Udsættes Sagen til en følgende Retsfamlng, maae alle Vedkommende i dette som i alle andre Tilfælde paant indstævnes. Dommeren afgjør, om en Sag, der udsættes for een Anklages Vedkommende, skal udsættes for de Medanklages eller ikke.

§ 177.

Finder Førstedommeren ingen Anledning til at udsætte Sagen, paa Grund af Anklagebes Udeblivelse, overgaaer der denne Udeblivesdom, i Henhold til Reglerne i Afsnit X.

§ 178.

Er et Vidne, hvis Forklaring maa ansees nødvendig til Sagens Dplysning, ikke mødt, og er der ikke Sandsynlighed for, at det senere vil møde, eller at det kan bringes tilstede, eller er det i saadan Tilstand, at det ikke kan afgive Forklaring, kan Førstedommeren, efter den offentlige Anklagers eller Anklagebes Indstilling, udsætte Sagen til en Dag i samme Retsfamlng, paa hvilken Vidnet møder efter et Varfel, der af Dommeren fastsaettes for hvert enkelt Tilfælde; er dette uudsørligt, udsættes Sagen til en følgende Retsfamlng.

§ 179.

Er et Vidne, hvis Forklaring ansees nødvendig, ikke stævnet, paa Grund af, at dets Betydning ikke itide var kendt, kan Førstedommeren efter Indstilling af en af Parterne udsætte Sagen, efter Reglerne i § 178.

§ 180.

Møder et Vidne, der ikke lovlig er stævnet, for at afgive Forklaring, og en af Parterne modsætter sig dets Afhørelse, afgjør Førstedommeren, om det skal aflægge Forklaring eller ikke.

§ 181.

Førstedommeren kan, efter Indstilling af en af Parterne, udsætte en Sag paa Grund af, at en anden — civil eller criminel — Sag, hvis Udfald vil faae Indflydelse paa den Sag, der skal forhandles, henstaaer uafgjort ved en anden Ret.

§ 182.

Begjærer en Anklager, hvis Sag ikke er paastævnet, at faae sin Sag paadømt, og saa-